

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

JULIANE KOKOTT

23 päivänä tammikuuta 2018¹

Asia C-635/16 P

Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV

MuutoksenhakuKumoamiskanneTutkittavaksi ottamisen edellytyksetKanteen kohteen määrittäminen Innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA)Unionin ohjelma Verkkojen Eurooppa -välinettä (CEF) vartenIlmoitus päätöksestä, jolla hylätään ehdotus, joka on esitetty CEF:n yhteydessä ehdotuspyynnön perusteellaTehokas oikeussuoja tuomioistuimissa

I. Johdanto

1. Nyt käsiteltävä asia osoittaa selvästi, mitä ongelmia saattaa aiheutua oikeussuojaa hakeville siitä, että Euroopan komissio käyttää virastoa, nyt käsiteltävässä asiassa Innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirastoa (Innovation and Networks Executive Agency, jäljempänä INEA), tehtäviensä hoitamiseen.
2. Tämä pätee erityisesti silloin, jos viestintä on puutteellista, kuten nyt käsiteltävässä asiassa: INEAn ja komission taholta asianomaiseen henkilöön nähden ja ilmeisesti myös komission ja INEAn välillä.
3. Valittaja oli esittänyt laajan tukihakemuksen, joka oli suurusluokaltaan 20 miljoonaa euroa. Komissio sen enempää kuin INEakaan eivät toimittaneet päätöstä, jolla tämä hakemus implisiittisesti hylättiin, valittajalle erikseen. Komission päätös, jossa vahvistetaan *valittujen* ehdotusten luettelo, annettiin 31.7.2015 ja julkaistiin verkossa vasta kolme kuukautta myöhemmin.
4. INEA oli puolestaan lähettänyt valittajalle 17.7.2015 – eli kaksi viikkoa ennen komission päätöksen antamispäivää – sähköpostiviestin, jossa se oli kertonut valittajalle, että sen ehdotusta ei ollut otettu niiden hankkeiden väliaikaiseen luetteloon, joille tukea myönnettäisiin, ja ilmoittanut tälle perustelut. Tähän ilmoitukseen INEA oli liittänyt, kuten komissiokin pahoitellen myöntää, harhaanjohtavan muutoksenhakuosoituksen, joka saa aikaan sen vaikutelman, että komissio olisi jo antanut päätöksensä, jonka riitauttamiseksi nostettavan kanteen määräaika olisi alkanut kulua.
5. Ilmeisesti tämä sähköpostiviesti antoi aiheen valittajan kanteelle ja herätti tässä tiettyä hämmennystä, mikä ilmenee siinä, että kanne on nostettu ”17.7.2015 annetusta komission päätöksestä” – eli sähköpostiviestin päivämäärän mukaan – eikä kannekirjelmässä ole määritelty riitautettua toimea yksityiskohtaisesti. Komissio esitti siitä oikeudenkäyntiväitteen. Ilman tarkempaa lausumaa kanteen kohteesta unionin yleinen tuomioistuin katsoi 11.10.2016 antamassaan määräyksessä,² että kanne oli nostettu sähköpostiviestistä, ja hyväksyi komission oikeudenkäyntiväitteen. Komissio ei ole sen mukaan riidanalaisen toimen toteuttaja, ja riidanalainen toimi on vain väliaikainen.

¹ Alkuperäinen kieli: saksa.

² Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.10.2016, Spliethoff's Bevrachtungskantoor v. komissio (T-564/15, ei julkaistu, EU:T:2016:611).

6. Nyt käsiteltävällä valituksella haetaan muutosta tähän unionin yleisen tuomioistuimen määräykseen. Se antaa unionin tuomioistuimelle tilaisuuden korostaa, miten tärkeänä on pidettävä kanteen vaatimuksen tarkoituksenmukaista tulkintaa, jotta tehokas oikeussuoja voidaan varmistaa. Näin on erityisesti sen vuoksi, että nyt käsiteltävässä asiassa oikeussubjekti oli ”joutunut väärille jäljille” nimenomaan puutteellisen viestinnän vuoksi.

7. Mainittakoon lisäksi, että valittaja on sittemmin nostanut unionin yleisessä tuomioistuimessa toisen kanteen, jossa se on muotoillut vaatimuksensa uudestaan. Se vaatii siinä unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan ”31.7.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen – – valittujen ehdotusten luettelon vahvistamisesta”.³ Komissio on esittänyt myös kyseisessä oikeudenkäynnissä oikeudenkäyntiväitteen, tällä kertaa sillä perusteella, että kannetta ei ole nostettu määräajassa. Vaikka tämänkään ei pitäisi olla merkityksellinen seikka nyt käsiteltävää valitusta arvioitaessa, siinäkin korostuu kuitenkin, että on tärkeää tulkita kanteen vaatimusta tarkoituksenmukaisesti tehokkaan oikeussuojan varmistamiseksi. Tällaisella tulkinnalla olisi nyt käsiteltävässä asiassa tehty uusi kanne tarpeettomaksi ja sen tuloksena vältettäisiin se, että komission menettelyn aineellista lainmukaisuutta ei kahdesta kanteesta huolimatta mahdollisesti tutkittaisi lainkaan tuomioistuimessa.

II. Asiaa koskeva lainsäädäntö

8. Tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta 19.12.2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 58/2003⁴ vahvistetaan toimeenpanovirastojen perustamista ja toimintatapaa koskeva oikeudellinen kehys. Tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa annetaan komissiolle mahdollisuus perustaa toimeenpanovirasto antaakseen sille joitakin yhden tai useamman yhteisön ohjelman hallinnointiin liittyviä tehtäviä. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan toimeenpanovirasto on oikeushenkilö. Asetuksen 6 artiklassa todetaan tehtävät, joita komissio voi antaa toimeenpanovirastoille; tällaisia eivät ole tehtävät, joihin liittyy harkintavallan käyttämistä poliittisia valintoja tehtäessä. Tätä tehtävää koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan valtuutuksessa.

9. INEA perustettiin asetuksen N:o 58/2003 nojalla 23.12.2013 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä 2013/801/EU.⁵ INEA on Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston seuraaja, joten sen hallinnoitavaksi siirrettiin erityisesti tiettyjä osia unionin ohjelmasta Verkkojen Eurooppa -välinettä (Connecting Europe Facility, jäljempänä CEF) varten.

10. Unionin CEF-ohjelman tarkoituksena on nopeuttaa investointeja Euroopan laajuisiin verkkoihin. Siihen tarkoitukseen käytettävissä olevat varat liikenteen alalla ovat 22 miljardia euroa ajanjaksolla 2014–2020.⁶

11. Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013⁷ 18 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön rahoitustuen myöntäminen

3 Asia T-149/16, Spliethoff's Bevrachtungskantoor v. komissio (EUVL 2016, C 211, s. 56). Unionin yleinen tuomioistuin ei ole tähän mennessä antanut asiassa ratkaisua.

4 EYVL 2003, L 11, s. 1.

5 EUVL 2013, L 352, s. 65.

6 Verkkojen Eurooppa -välineestä liikennesektorilla vuosina 2014–2020 myönnettäviä avustuksia koskevan monivuotisen työohjelman 2014 perustamisesta 26.3.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös C(2014) 1921 final, sellaisena kuin se on muutettuna 8.4.2015 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä C(2015) 2192 final, 30.10.2015 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä C(2015) 7358 final ja 3.8.2017 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä C(2017) 5437 final.

7 EUVL 2013, L 348, s. 129.

1. Jokaisen – – ehdotuspyynnön jälkeen komissio päättää 25 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen valituille hankkeille tai hankkeiden osille myönnettävän rahoitustuen määrästä. – –

2. Komissio ilmoittaa myönnettävästä rahoitustuesta tuensaajille ja asianomaisille jäsenvaltioille.”

12. Asetuksen N:o 1316/2013 25 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissiota avustaa Verkkojen Eurooppa -koordinointikomitea.

13. Asetuksen N:o 1316/2013 25 artiklan 2 kohdassa viitataan tarkastelumenettelyn osalta yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁸ 5 artiklaan, jossa säädetään seuraavaa:

”1. Jos sovelletaan tarkastelumenettelyä, komitea antaa lausuntonsa – –

2. Jos komitea antaa puoltavan lausunnon, komissio hyväksyy ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi.”

14. Asetuksen N:o 182/2011 johdanto-osan 11 perustelukappaleessa korostetaan, että tarkastelumenettelyllä ”olisi varmistettava, ettei komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, elleivät ne ole komitean lausunnon mukaisia, lukuun ottamatta hyvin poikkeuksellisia olosuhteita – –”.

15. Komission ja INEAn tehtävät täsmennetään INEAlle liikenne-, energia- ja televiestintäinfrastruktuureja sekä tutkimusta ja innovaatiota liikenne- ja energia-alalla koskevien unionin ohjelmien täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien suorittamiseksi annettavasta valtuutuksesta, johon sisältyy erityisesti unionin talousarvioon otettujen määrärahojen käyttö, 23.12.2013 annetussa komission päätöksessä C(2013) 9235 final.

16. Päätöksen 5 artiklan otsikko on ”Komissiolle varatut tehtävät”, ja sen 2 kohdassa määritetään, että INEA *ei* ota hoitaakseen erityisesti seuraavia tehtäviä:

”– – tekemästä tukipäätöksiä ’Verkkojen Eurooppa’ -välineen yhteydessä ja tekemästä mahdollisia muutoksia näihin päätöksiin – –”

Päätöksen liitteessä I olevassa B kohdassa todetaan, että seuraavat tehtävät siirretään INEAlle:

”– –

a) komission myöntämis- ja rahoitustukipäätösten hyväksymiseen ja rahoitustukisopimusten tekemiseen johtavien toimien ja menettelyjen hallinnointi sekä tällaisten tehtyjen päätösten ja sopimusten hallinnointi:– – –

– komission myöntämispäätöksistä ilmoittaminen hylätyille ja hyväksytyille hakijoille – –”.

III. Muutoksenhakumenettelyn tausta

17. Valittaja Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (jäljempänä valittaja) on yritys, jonka kotipaikka on Alankomaissa ja jolla on 50 rahtilaivan laivasto.

⁸ EUVL 2011, L 55, s. 13.

A. Tosiseikat ja valintamenettely

18. INEA julkaisi 11.9.2014 CEF:n yhteydessä ehdotuspyynnön liikenteen alalla. Sen mukaan ehdotuksissa piti olla etusijalla ympäristöystävällisten toimenpiteiden edistäminen ”merten moottoriteiden” (*motorways of the Sea*) kehittämisen yhteydessä.⁹

19. Valittaja jätti ehdotuksensa 25.2.2015. Se koostui lähinnä siitä, että 25 sen Pohjan- ja Itämerellä meren moottoriteilla liikennöivistä aluksista varustettaisiin pakokaasujen puhdistusjärjestelmillä.

20. Ehdotukset valittiin kaksivaiheisessa menettelyssä, jossa toteutettiin aluksi ulkoinen valintavaihe riippumattomien asiantuntijoiden avulla, ja tämän jälkeen sisäinen valintavaihe komission toimivaltaisen pääosaston johdolla. Tämän menettelyn mukaisesti valittujen ehdotusten luettelo esitettiin lopuksi asetuksen N:o 1316/2013 25 artiklan mukaisesti asetetulle CEF-koordinointikomitealle, joka antoi puoltavan lausunnon.

21. Valittaja vastaanotti 17.7.2015 INEAlta sähköpostiviestin (jäljempänä 17.7.2015 päivätty sähköpostiviesti), jonka sisältö oli seuraava:

”– – tukikelpoiset ehdotukset on arvioitu, ja komissio on laatinut luettelon ehdotuksista, jotka on valittu unionin rahoitustuen kohteeksi. Jäsenvaltioiden edustajista muodostuva CEF-koordinointikomitea on antanut 10.7.2015 myönteisen lausunnon tästä väliaikaisesta luettelosta.

Joudumme valitettavasti ilmoittamaan, että hakemuksenne ei menestynyt edellä kuvatussa menettelyssä seuraavista syistä:

[tämän jälkeen luetellaan perustelut]

Tällä hetkellä on meneillään menettelyn vaihe, jossa Euroopan komissio on antamassa päätöstä valinnasta ja määrärahojen myöntämisestä – –. Siinä epätodennäköisessä tapauksessa, että kyseisen päätöksen antaminen johtaa muutoksiin teidän ehdotuksenne osalta, teille ilmoitetaan tästä erikseen sähköpostitse.

– –

Kaikkien [tiedustelujen, vastausten tai oikaisuvaatimusten] tarkoituksena ei ole pidentää määräaikaa, jota sovelletaan kumoamiskanteen nostamiseen tällä viestillä tiedoksi annetusta komission päätöksestä, eikä niillä ole tällaista vaikutusta, vaan kumoamiskanne on nostettava kahden kuukauden kuluessa tämän ilmoituksen vastaanottamisesta. [Tämän jälkeen mainitaan, että toimivaltainen tuomioistuin on Euroopan unionin tuomioistuin, ja ilmoitetaan sen osoite]. – –”

22. Komissio antoi 31.7.2015 täytäntöönpanopäätöksen C(2015) 5274 final, jolla vahvistetaan luettelo ehdotuksista, jotka on valittu saamaan EU:n rahoitustukea Verkkojen Eurooppa -välineen liikennesektorilla sellaisen ehdotusten tekemistä koskevan pyynnön tuloksena, jota koskeva menettely käynnistettiin 11.9.2014 osana monivuotista toimintaohjelmaa (jäljempänä 31.7.2015 annettu täytäntöönpanopäätös). Tämän päätöksen ainoassa artiklassa määrätään seuraavaa:

”Hyväksytään liitteessä oleva luettelo valituista hankkeista, jotka ovat CEF:n alalla yhteisen edun mukaisia ja jotka saavat rahoitustukea EU:lta, siinä arvioidut toimenpiteiden tukikelpoiset kokonaiskulut, rahoitustuen prosentuaalinen osuus arvioiduista tukikelpoisista kokonaiskuluista ja kutakin hanketta koskevan rahoitustuen enimmäismäärä.”

⁹ Ks. komission täytäntöönpanopäätöksen C(2014) 1921 final liitteessä II oleva 3.3.4 kohta.

23. Valittajan hanke ei sisältynyt valittujen hankkeiden luetteloon.

24. Edellä mainittu 31.7.2015 annettu täytäntöönpanopäätös julkaistiin komission pääosaston MOVE verkkosivuilla 31.7.2015 ja INEAn verkkosivuilla 14.10.2015.

B. Asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

25. Valittaja nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa 25.9.2015 kanteen, jossa se vaati kyseistä tuomioistuinta kumoamaan ”17.7.2015 annetun komission päätöksen [sen] ehdotuksen hylkäämisestä”. Kanne kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen rekisteriin asiana T-564/15.

26. Valittaja esitti kaksi kanneperustetta. Ensinnäkin se moittii komissiota ilmeisestä arviointivirheestä, jonka tämä on tehnyt arvioidessaan sen ehdotusta. Toiseksi komissio on sen mielestä loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska se ei ole hyväksynyt valittajan ehdotusta, vaikka se on hyväksynyt muita samankaltaisia hankkeita, ilman että tämän erilaisen kohtelun perusteet kävisivät ilmi.

27. Komissio esitti 18.12.2015 oikeudenkäyntiväitteen erillisellä kirjelmällä. Tämä kirjelmä annettiin valittajalle tiedoksi 12.2.2016.

28. Komissio nojautui oikeudenkäyntiväitteessään kahteen seikkaan. Ensinnäkin 17.7.2015 päivätty riidanalainen sähköpostiviesti on valmistelevalle toimille eikä näin ollen kannekelpoinen toimi. Toiseksi kannetta ei voida nostaa komissiota vastaan, koska komissio ei ole toteuttanut riidanalaista toimea, vaan sen on toteuttanut INEA.

29. Valittaja esittää oikeudenkäyntiväitettä koskevassa 21.3.2016 päivätyssä kannanotossaan, että 17.7.2015 päivätyllä sähköpostiviestillä ilmoitettiin sille komission lopullisesta päätöksestä hylätä valittajan ehdotus tai että se ainakin saattoi tulkita sitä näin. INEA kyllä lähetti 17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin, mutta kyseessä on vain komission päätöksen välittäminen, ja nyt käsiteltävä kanne koskee tätä päätöstä. Lisäksi sen kannetta on joka tapauksessa tulkittava siten, että se käsittää myös 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen. Tästä syystä valittaja vaati komission oikeudenkäyntiväitteen hylkäämistä.

30. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi komission oikeudenkäyntiväitteen kirjallisessa menettelyssä antamassaan määräyksessä ja jätti näin ollen kyseisen kanteen tutkimatta (jäljempänä valituksenalainen määräys).¹⁰

31. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen määräyksen 9 kohdassa valittajan vaatimuksen kohdistuvan ”17.7.2015 päivättyyn sähköpostiviestiin”. Tämän kannevaatimuksen tulkinnan perusteella unionin yleinen tuomioistuin tekee sen päätelmän, että komissiota vastaan nostettu kanne on jätettävä tutkimatta, koska 17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin lähettäjä ei ollut komissio vaan INEA. Kanne oli jätettävä tutkimatta myös sen vuoksi, että sitä ei ollut kohdistettu lopulliseen päätökseen. Lopullinen päätös oli vasta 31.7.2015 annettu täytäntöönpanopäätös. Määräyksen mukaan kannetta ei voida myöskään täydentää jälkikäteen siten, että se kattaisi myös 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen.

IV. Muutoksenhakumenettely ja asianosaisten vaatimukset

32. Valittaja haki valituksenalaiseen määräykseen muutosta 8.12.2016 päivätyllä kirjelmällä ja vaatii

¹⁰ Määräys 11.10.2016, Spliethoff's Bevrachtungskantoor v. komissio (T-564/15, ei julkaistu, EU:T:2016:611).

- valituksenalaisen määräyksen kumoamista
- asian palauttamista unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja
- komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

33. Komissio vaatii 16.2.2017 päivätyllä kirjelmällään

- valituksen hylkäämistä ja
- valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34. Valitus käsiteltiin unionin tuomioistuimessa kirjallisesti.

V. Oikeudellinen arviointi

35. Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme oikeudellista perustetta. Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin tehnyt sen mielestä oikeudellisen virheen, kun se on päättänyt jättää kanteen tutkimatta sillä perusteella, että se on nostettu komissiota vastaan, joka ei ollut riidanalaisen toimen toteuttaja. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen siinä, että se on päättänyt jättää kanteen tutkimatta sillä perusteella, että riidanalainen toimi ei ole lopullinen päätös. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kieltäytyessään tulkitsemasta kumoamiskannetta siten, että se kattaisi 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen.

36. Ehdotan, että ensimmäinen ja kolmas valitusperuste tutkitaan yhdessä ja todetaan, että kannetta ei ole kohdistettu INEAn sähköpostiviestiin vaan 31.7.2015 annettuun komission täytäntöönpanopäätökseen. Sillä perusteella valituksenalainen määräys on kumottava. Tästä syystä toista valitusperustetta ei siis tarvitse enää käsitellä. Aluksi käsittelen kuitenkin väitteitä, joita komissio on esittänyt valituksen tutkimista vastaan.

A. Valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset

37. Komissio väittää, että valitus ei kaiken kaikkiaan täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Siinä toistetaan ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjä perusteluja ja esitetään uusia tosiseikkoja, joilla pyritään siihen, että unionin tuomioistuin arvioi asiaa uudelleen.

38. Tämä väite ei mielestäni ole vakuuttava.

39. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan 1 kohdasta sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 169 artiklan 2 kohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Kyseisissä määräyksissä asetettua perusteluvelvollisuutta ei täytä sellainen valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen.¹¹

¹¹ Tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40. Jos valittaja kuitenkin riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemän unionin oikeuden tulkinnan tai soveltamisen, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo unionin yleisessä tuomioistuimessa.¹² Valituksessa pitää nimenomaan esittää arvioitavaksi unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellisia toteamuksia ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyistä väitteistä.

41. Toisin kuin komissio esittää, nyt käsiteltävässä asiassa ei voida todeta, että valittaja olisi tyytynyt yleisesti vain toistamaan jo ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiään väitteitä ilman että se olisi esittänyt perusteita, jotka olisivat koskeneet valituksenalaisen määräyksen perustelujen keskeistä sisältöä.

42. Siltä osin kuin komissio väittää, että valittaja esittää uusia tosiseikkoja tai perusteluja tai että muista syistä olisi epäilyksiä valittajan lausumien tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä, käsittelen näitä väitteitä tarpeen mukaan yksittäisiä valitusperusteita tutkiessani.

B. Ensimmäinen ja kolmas valitusperuste

43. Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut INEA:n olevan riidanalaisen päätöksen antaja. Sen vuoksi se on katsonut, että komissiota vastaan nostettu kanne oli osoitettu väärää adressaattia vastaan. Valittaja esittää tämän valitusperusteensa toisessa osassa perusteluja sille, että siinäkin tapauksessa, jos INEAa olisi pidettävä riidanalaisen toimen toteuttajana, tämän toimen on joka tapauksessa katsottava olevan komission toteuttama ja kanne on siten hyväksyttävällä tavalla nostettu komissiota vastaan. Valittaja vetoaa kolmannessa valitusperusteessaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti kieltäytynyt tulkitsemasta sen kannetta siten, että se olisi kohdistettu (myös) 31.7.2015 annettuun täytäntöönpanopäätökseen.

44. Komissio on asiasta eri mieltä. Unionin yleinen tuomioistuin on sen mielestä menetellyt perustellusti jättäessään komissiota vastaan nostetun kanteen tutkimatta. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi menetellyt sen mielestä perustellusti kieltäytyessään ulottamasta kanteen kohteen koskemaan 31.7.2015 annettua komission täytäntöönpanopäätöstä. Komissio esittää lisäksi, että siltä osin kuin valittajan argumentaatioissa viitataan anteeksi annettavaan virheeseen, se on uusi väite, joka on näin ollen jätettävä tutkimatta. Tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty senkään vuoksi, että valittaja viittaa valituskirjelmässään komission kanssa 20.10.2015 käytyyn keskusteluun, jota se ei maininnut ensimmäisessä oikeusasteessa.

45. Ensimmäinen ja kolmas valitusperuste koskevat lähinnä sitä, että yhtäältä unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti olettanut, että kanne on nostettu INEAa vastaan, ja että toisaalta unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että kannetta ei ollut kohdistettu 31.7.2015 annettuun täytäntöönpanopäätökseen.

46. En havaitse mitään seikkoja, jotka voisivat olla erityisesti ensimmäisen ja kolmannen valitusperusteensa tutkimatta jättämisen perusteluina. Varsinkaan komission esittämät tutkimatta jättämisen perusteet eivät menesty. On merkityksentöntä, voiko valittaja valituksen yhteydessä vedota hyväksyttävästi komission kanssa käymäänsä keskusteluun tai anteeksi annettavaan virheeseen, koska valitusperusteet on siitä riippumatta hyväksyttävä.

¹² Tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47. Ratkaisevaa on nimittäin se, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt määräyksessään kanteen vaatimuksen tarkoituksen huomiotta. Se on olettanut perusteettomasti,¹³ että valittajan riitauttama toimi oli 17.7.2015 päivätty sähköpostiviesti.

48. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tällä perusteella virheellisesti, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyttyneet,¹⁴ koska kanne oli nostettu komissiota eikä INEAa vastaan, vaikka INEA oli 17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin lähettäjä. Tästä syystä unionin yleinen tuomioistuin oletti niin ikään virheellisesti,¹⁵ että kannetta olisi pitänyt muuttaa, jotta se kattaisi 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen, mikä ei unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 86 artiklan mukaan ole sallittua nyt käsiteltävässä asiassa.

49. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi kuitenkin pitänyt sen oman oikeuskäytäntönsä perusteella, jonka mukaan kanteen kohteena oleva toimi voidaan tunnistaa implisiittisesti kannekirjelmän sisältämien tietojen ja sen perustelujen kokonaisuuden perusteella,¹⁶ ymmärtää, että nimenomaisesti komissiota vastaan nostetun kanteen kohteena ei ollut 17.7.2015 päivätty sähköpostiviesti sellaisenaan, vaan 31.7.2015 annettu komission päätös, jolla valittajan ehdotus hylättiin valintamenettelyn yhteydessä.

50. Pitää paikkansa, että valittaja ei kannekirjelmässään aina kuvaa riidanalaista toimea yhdenmukaisesti. Se määrittelee riidanalaisen toimen esimerkiksi ensin ”17.7.2015 annetuksi komission päätökseksi, jolla [sen] ehdotus – – hylättiin – – (jäljempänä päätös)”. Kannekirjelmän myöhemmässä kohdassa sitä vastoin todetaan, että komissio oli lähettänyt sille sähköpostiviestin 17.7.2015, ja valittaja määrittelee tämän ”17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin” ”pätökseksi”. Valittaja viittaa myös kanteensa perusteluissa ”pätökseen”, ja käsittelee sen perusteluissa 17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin sanamuotoa. Valittaja viittaa kanteensa vaatimuksissa ainoastaan ”pätökseen”, joka olisi kumottava, kun otetaan huomioon myös ”perustelujen laiminlyönti tai riittämättömyys”.

51. Valittaja on tosin selventänyt komission oikeudenkäyntiväitteeseen antamassaan vastauksessa, että sen käsityksen mukaan INEAn 17.7.2015 päivätty sähköpostiviesti pitäisi tulkita vain komission hylkäävää päätöstä koskevaksi ilmoitukseksi ja että sen kannetta ei nimenomaisesti ole nostettu INEAa vaan komissiota vastaan, koska komissio on hylkäävän päätöksen tekijä.

52. Tätä taustaa vasten, jolle on ominaista se, että vaikka valittaja kuvaa riitauttamaansa toimea eri tavoin, se esittää kuitenkin käsityksensä kanteen kohteesta oikeudenkäyntiväitettä koskevassa kirjelmässä selkeällä ja ilmeisellä tavalla, joten unionin yleinen tuomioistuin ei olisi saanut ilman muuta olettaa, että kanteen kohteena oli 17.7.2015 päivätty sähköpostiviesti.

53. Tämä pätee erityisesti sen vuoksi, että unionin yleinen tuomioistuin käsittelee valituksenalaisen määräyksen 18 ja 23 kohdassa nimenomaisesti sitä, että valittajan käsityksen mukaan sen kannetta ei ole kohdistettu INEAn toimeen vaan komission toimeen, joka vain annettiin tiedoksi ensin mainitulla toimella. Tässä yhteydessä on todettava lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin tutki nimenomaisesti ja totesi valituksenalaisen määräyksen 32–36 kohdassa, että 17.7.2015 päivätyssä sähköpostiviestissä huomioon otettu komission päätös ei ollut vielä lopullinen. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamus on siten ristiriidassa sen kanteen kohteesta esittämän tulkinnan kanssa.

13 Valituksenalaisen määräyksen 9, 19, 22 ja 40 kohdassa.

14 Valituksenalaisen määräyksen 24 kohdassa.

15 Valituksenalaisen määräyksen 38–40 kohdassa.

16 Vrt. esim. unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.10.2015, komissio v. Verile ja Gjergji (T-104/14 P, EU:T:2015:776, 108 kohta).

54. Kanne oli kuitenkin nimenomaisesti nostettu komissiota vastaan, mikä unionin yleisen tuomioistuimen oman oikeudellisen arvioinnin¹⁷ mukaan oli myös johdonmukaista siltä osin kuin siitä ilmenee, että vain komissio oli toimivaltainen tekemään hyväksymispäätöksen valintamenettelyn yhteydessä, ei INEA.¹⁸ Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee tältä osin kanteen kohdetta tavalla, jonka on sen omien toteamusten mukaan väistämättä johdettava siihen, ettei kanne voi menestyä.

55. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi tulkinut kanteen vaatimusta asianmukaisella tavalla, sen olisi pitänyt lisäksi myöntää, että kanteen kohde käsitti 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen.

56. Kuten nimittäin kanteen 49 kohdasta ilmenee, kanteen tarkoituksena oli sen komission päätöksen kumoaminen, jolla valittajan ehdotus oli hylätty tarjouspyyntömenettelyn yhteydessä.

57. Komissio on asetuksen N:o 1316/2013 18 ja 25 artiklassa¹⁹ tarkoitetun tarkastelumenettelyn yhteydessä tehnyt 31.7.2015 täytäntöönpanopäätöksen, jolla on vahvistettu valitut hankkeet ja myönnetyn rahoitustuen suuruus. Valittajan hanke ei ole valittujen hankkeiden joukossa, joten se on implisiittisesti hylätty.

58. Sillä ei ole merkitystä, että valittaja on tässä yhteydessä viitannut kannekirjelmässään 17.7.2015 – eli sähköpostiviestin lähettämispäivänä – annettuun komission päätökseen. Se ei estä katsomasta, että kanteen kohde käsittää 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen.

59. Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että ajankohtana, jona valittaja nosti kanteensa unionin yleisessä tuomioistuimessa, eli 25.9.2015, valittajalla oli käytettävissään vain 17.7.2015 päivätty sähköpostiviesti. Kuten unionin yleinen tuomioistuin itsekin myöntää,²⁰ sen sisältö ei ainakaan ollut yksiselitteinen. Valittaja oli käsittänyt tämän 17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin siten, että sille oli ilmoitettu tällä viestillä komission hylkäävästä päätöksestä.

60. Kanteen nostamishetkellä komissio oli tosin jo paljon aikaisemmin eli 31.7.2015 antanut täytäntöönpanopäätöksen.

61. Sovellettavien säännösten vastaisesti valittajalle ei ollut kuitenkaan annettu tätä päätöstä erikseen tiedoksi. Tältä osin toimivallan siirtämistä INEAlle 23.12.2013 annetusta komission päätöksestä C(2013) 9235 final ilmenee, että komission ja INEAn tehtävänjako on sellainen, että komissio antaa merkityksellisen päätöksen ja INEA huolehtii siitä, että tämä päätös annetaan asianosaiselle erikseen tiedoksi.²¹

62. Lisäksi on kiistatonta, että 31.7.2015 annettu täytäntöönpanopäätös julkaistiin vasta 12.10.2015 komission pääosaston MOVE verkkosivuilla ja 14.10.2015 INEAn verkkosivuilla, eli vasta muutamia viikkoja kanteen nostamisen jälkeen.

63. Siltä osin viittaus 17.7.2015 annettuun komission päätökseen on vain yksi valittajan taholta tapaukseen liittyvien olosuhteiden vuoksi täysin selitettävissä oleva virheellinen kuvaus, joka ei voi olla perusteena minkäänlaiselle vakavasti otettavalle epäilylle siitä, mikä on valittajan nostaman kanteen kohde.²²

17 Valituksenalaisen määräyksen 21 ja 23 kohdassa.

18 Ks. edellä 15 kohta. Mainittakoon sivumennen, että valituksenalaisen määräyksen 21 kohdassa mainituilla INEAn valtuuksilla on vain osittain merkitystä nyt käsiteltävän asian kannalta.

19 Ks. edellä 11–14 kohta.

20 Valituksenalaisen määräyksen 32 kohdassa.

21 Ks. edellä 16 kohta.

22 Vrt. unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.9.2011, PPG ja SNF v. ECHA (T-1/10, EU:T:2011:507, 33 ja 34 kohta), joka pysytettiin 26.9.2013 annetulla tuomiolla Polyelectrolyte Producers Group ja SNF v. ECHA (C-626/11 P, EU:C:2013:595, 29 kohta).

64. Tästä syystä sellaisella kanteen tulkinnalla, jonka mukaan se käsittää 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen, ei myöskään loukata komission puolustautumisoikeuksia. Näin on erityisesti sen vuoksi, että valittaja totesi nimenomaisesti kirjelmässään, jolla se vastasi komission oikeudenkäyntiväitteeseen, että unionin yleisen tuomioistuimen pitäisi katsoa, että sen kanne oli kohdistettu 31.7.2015 annettuun täytäntöönpanopäätökseen.

65. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi vielä pitänyt katsoa, että valittajan nimenomaisesti vaatima tulkinta kanteen kohteesta oli myös ainoa asianmukainen tulkinta.

66. Kuten myös jo edellä 54 kohdassa todetaan, unionin yleisen tuomioistuimen omien toteamusten mukaan ”17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin” kumoamista koskeva kanne ei voinut menestyä. Lisäksi valituksenalaisen määräyksen 35 kohdasta ilmenee vähintäänkin implisiittisesti, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kumoamiskanne voitiin kohdistaa vain 31.7.2015 annettuun täytäntöönpanopäätökseen. Myös tämä osoittaa jälleen, että unionin yleinen tuomioistuin oli omaksunut kanteen vaatimuksesta tulkinnan, jonka piti sen oman näkemyksen mukaan johtaa kanteen tutkimatta jättämiseen.

67. Tältä osin sellainen kanteen tulkinta, jonka mukaan kanne kattaa 31.7.2015 annetun täytäntöönpanopäätöksen, on myös välttämätön tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi tuomioistuimessa.²³

68. Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kun unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että kanne on nostettu 17.7.2015 päiväystä sähköpostiviestistä eikä 31.7.2015 annetusta täytäntöönpanopäätöksestä, se on ymmärtänyt kanteen vaatimuksen väärin ja jättänyt kanteen virheellisesti tutkimatta.

69. Tämän perusteella valituksenalainen määräys on kumottava, ilman että ensimmäisen valitusperusteen toista osaa tai toista valitusperustetta olisi tarpeen tutkia.

VI. Päätelmät

70. Näillä perusteilla valituksenalainen määräys on kumottava. Koska komissio ei ole vielä lausunut asiasta, asia ei ole ratkaisukelpoinen, vaan se on Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan nojalla palautettava unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi. Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin (vastakohtaispäätelmä työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdasta).

VII. Ratkaisuehdotus

71. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin antaa asiassa C-635/16 P seuraavan ratkaisun:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 11.10.2016 antama määräys Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio (T-564/15, EU:T:2016:611) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

²³ Ks. myös edellä 7 kohta.